

[Undervisningsministeren.]

forberedende arbejde med dette lovforslag blevet bekræftet, at der i Grønland er et stort behov for uddannelse ikke mindst inden for de her anerkendte større lærlingefag. Det er samtidig konstateret, at en betydelig del af såvel de private som de statslige virksomheder i Grønland vil være egnede til at give en forsvarlig faglig uddannelse. Jeg kan i denne forbindelse henvise til, at der i de senere år i enkelte virksomheder i Grønland ved et samarbejde med de faglige myndigheder hernede og som en forløber for den nu foreslåede ordning allerede er gennemført en lærlinguddannelse med et tilfredsstillende forløb.

Det er ligeledes konstateret, at den teoretiske lærlingundervisning vil kunne gives i flere byer i Grønland, og også den almindelige skoleuddannelse vil — i hvert fald i de større byer — nu kunne give et tilstrækkeligt grundlag for en lærlinguddannelse.

De foreslåede nærmere regler for lærlingordningens gennemførelse og administration i Grønland indeholdes i det udkast til kgl. anordning, der er optaget som bilag 1 til lovforslaget. Man har ved udformningen heraf tilstræbt, at uddannelsen i Grønland kvalitetsmæssigt ligestilles med lærlinguddannelsen i den øvrige del af landet, og samtidig har man søgt at gøre administrationen af ordningen så hensigtsmæssig som mulig.

Uddannelsens kvalitet vil efter forslaget blive sikret derved, at opgaver af mere principiel karakter også for Grønlands vedkommende skal varetages af de faglige myndigheder og organer hernede, hvortil disse opgaver ifølge lærlingeloven er henlagt.

Jeg kan her nævne de generelle uddannelsesregler, svendepøveregulativerne og planerne for undervisningen på handelsskoler og tekniske skoler, altså retningslinjer, som ikke bliver ændret så hyppigt.

Der sikres hermed fornøden ensartethed med hensyn til både den praktiske og den teoretiske uddannelse, ligesom der skabes sikkerhed for, at den modernisering og ajourføring af uddannelserne, der gennemføres her, også vil komme de grønlandske lærlinge tilgode.

Opgaver af mere konkret og lokalt betonet karakter foreslås derimod henlagt til

særlige grønlandske organer. Forslaget indebærer således, at landsdommeren i Grønland er formand for lærlingevoldgiftsretten, og at kæmnerkontorerne i Grønland varetager de funktioner, der her i landet er pålagt arbejdsanvisningskontorerne, og navnlig kan nævnes, at en række ikke-principielle opgaver, der ifølge lærlingeloven er henlagt til de faglige udvalg og lærlingerrådet, henlægges henholdsvis til særlige lærlingevalg for Grønland — et for håndværk og industri og et for butiks-, handels- og kontorvirksomhed — og til et fælles lærlingevalg for Grønland. Disse udvalg skal på linje med de tilsvarende danske organer sammensættes af repræsentanter for arbejdsgiverne og arbejderne i Grønland.

Man opnår ved denne ordning, at afgørelser af den nævnte konkrete karakter kan træffes i Grønland, og at det grønlandske erhvervsliv kommer med i arbejdet med den faglige uddannelse.

Det fremgår i øvrigt af forslaget, at de grønlandske lærlingevalg i de tilfælde, hvor en af de herværende myndigheder skal tage stilling til en sag vedrørende lærlingeforhold i Grønland, skal have lejlighed til at udtale sig, og for i det hele at sikre hensyntagen til de særlige grønlandske forhold foreslås tillige, at lærlingerådet ved behandlingen af grønlandske lærlingeforhold tilførdnes 2 stemmeberettigede medlemmer for Grønland, hvoraf den ene skal repræsentere arbejdsgiverne og den anden arbejderne i Grønland, samt 1 ikke-stemmeberettiget medlem udpeget af ministeriet for Grønland.

Det er også et vigtigt led i forslaget, at lærlingundervisningen på de faglige skoler i Grønland skal tilrettelægges i samråd med skoledirektionen for Grønland. I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve, at man i overensstemmelse med et ønske fra Grønlands landsråd vil lægge afgørende vægt på gennem forskoleundervisning og eventuel undervisning på særlige værkstedsskoler at sikre, at den faglige uddannelse i Grønland bliver så effektiv som mulig.

Som før nævnt vil folkeskoleundervisningen i de større byer i Grønland give et tilstrækkeligt grundlag for gennemførelse af en lærlinguddannelse. De unge, der har gået i skole på udsteder og bopladser, vil derimod normalt næppe kunne møde med de fornødne forkundskaber til at gennemføre